

Φτιάχνοντας την αλήθεια όπως το ψέμα

Του Παντελή Μπουκάλα

Σε μία από τις δημόσιες παρεμβάσεις του, όπου όλο πάει να μιλήσει για τη Χρυσή Αυγή και όλο ανονόμαστη την αφήνει, σαν να πρόκειται για ταμπού, ο πρωθυπουργός Αντώνης Σαμαράς διατράνωσε την πεποίθησή του πως «οι Έλληνες δεν είναι φασίστες, έχουν μόνο χόρσο την ελπίδα τους». Την πίστη του αυτή την εξέφρασε σε συνέντευξη στη φιλανθρωπική εφημερίδα *Helsingning Sanoat*. Λίγες ημέρες αργότερα, ο επικεφαλής μιας μονοκομματικής κυβέρνησης μας αναπείρωσε τις ελπίδες, αν όχι για το εισόδημά μας, έστω για πλουραλιστική ενημέρωση. Πώς; Με την απόφασή του να κλείσει την ΕΡΤ, τον μοναδικό νόμιμο δίαυλο και τον μοναδικό επίσης, στην τριπλή εκδοχή του, που, όταν καταφέρνει να αποσπαστεί από την κοινοτική δεσποτεία και την πνευματική νωχέλεια των εμφυτευμένων υπηλοαργόμισθων (αυτοί κυρίως καταπόντισαν τα οικονομικά του), νοιάζεται για τη συγκρότηση και τη διατήρηση συλλογικής μνήμης στο πέραν της πολιτικής καθημερινότητας πεδίο. Και να την κλείσει μάλιστα δια Προεδρικού Διατάγματος που δεν το συνυπέγραψαν καν οι κυβερνητικοί εταίροι του, οι οποίοι βρέθηκαν μπρο-

στά στον εκβιασμό να συγχωρήσουν πράξεις για τις οποίες θα καλούσαν σε εξέγερση αν δεν συμμετείχαν στο κυβερνητικό σχήμα. Στις λεόντειες συμφωνίες, οι σποραδικοί λεονταρισμοί των μονίμως ριγμένων ούτε νόημα είχαν ούτε καν ήχο.

Όστε, «οι Έλληνες δεν είναι φασίστες». Όλοι, όπως μας υποχρεώνει να σκεφτούμε η φράση. Λογικό μοιάζει να πιστεύει ένας πρωθυπουργός τα καλύτερα για τη χώρα που διοικεί και τους ανθρώπους της. Λογικό, αλλά και υστερόβουλο, δεδομένου ότι αν όντως υπήρχαν αυτά «τα καλύτερα», αν πράγματι οι Έλληνες δεν ήταν φασίστες, μισαλλόδοξοι λάτρεις του αυταρχισμού, το γεγονός θα περιποιούσε τιμή και στον ίδιο τον πρωθυπουργό και την εξουσία του: στην παιδεία που προάγει, στον πολιτισμό που υπηρετεί, στις μεθόδους διακυβέρνησης που ενστερνίζεται. Δηλαδή, όπως μακρά παράδοση της συντηχίας της ισχυρότερης έως την εμφάνιση της συντηχίας των «οικονομικών αναλυτών», ο κ. Σαμαράς επαινεί τον λαό έτσι ώστε ένα τμήμα του επαίον να επιστρέψει στον ίδιο τον εαυτό του, μεταμορφωμένο σε ποσοστά δημοτικότητας και

ψήφους. Ιδού, είναι σαν να λέει. Χάρη σ' εμένα και στην πολιτική μου δεν υπάρχουν φασίστες στην Ελλάδα. Στον πυρήνα του δημαγωγικού λόγου, που έχει ιστορία δύσμοι χιλιετιών στα μέρη μας, αναγνωρίστηκε από παλιά το σαράκι της αυτοκολακείας και της αυταρέσκειας. Άλλωστε, «ο λαός έχει μνήμη και κρίση» μόνο όταν συμφωνεί ενθουσιασδώς με τον μικροηγεμόνα που κάθε φορά τον κολακεύει. Σε κάθε άλλη περίπτωση, είναι άδικος και παραστρατημένος.

Η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ

Μακάρι να ίσχυε η πρωθυπουργική διαβεβαίωση, και να καμαρώναμε έτσι για μία επιπλέον οικουμενική πρωτιά μας. Μολταύτα, άλλη μία φορά μεταφράζουμε την επιθυμία μας σε πραγματικότητα, επειδή διατάζουμε ή δεν επιθυμούμε να αναμετρηθούμε με την αλήθεια που στοιχειοθετούν οι αισθήσεις μας: η όραση – αν δεν εθελουφλούμε – και η ακοή, αν διαθέτουμε ευήκοα ώτα, πρόθυμα να υποδεχτούν το διαφορετικό και να μαθητεύσουν στο ενοχλητικό, το ασύμμετρο με τις εδραίες πεποιθήσεις μας. Η πίστη του πρωθυπουργού

στην ανυπαρξία φασιστών στην Ελλάδα (σε μια χώρα που και τις δικτατορίες της είχε, και τις χούντες της, και τα μεγαλοϊδεατικά δόγματά της περί φυλετικής ανωτερότητας και θεϊκής ευλογίας, και τα κομματίδια της με δηλωμένο ή ύπουλα σκεπασμένο φασιστικό προσανατολισμό), φοβάμαι ότι δικαιώνει τον αφορισμό του αγαπημένου του ποιητή, του Οδυσσέα Ελύτη, στη «Μαρία Νεφέλη»: «Την αλήθεια τη φτιάχνει» κανείς / ακριβώς όπως φτιάχνει και το ψέμα».

Αφορισμό συνιστά και το «Οι Έλληνες δεν είναι φασίστες». Εν αντιθέσει όμως με ό,τι ενδέχεται να συμβαίνει ενίοτε στη λογοτεχνία, δεν αρκεί το όποιο κύρος αυτού που τον εκφέρει για να τον καταστήσει ισότιμο της αληθείας. Κι ωστόσο ο πρωθυπουργικός αφορισμός εκφέρεται σαν να αληθεύει όσο και η απόφαση πως «Οι Έλληνες δεν είναι εξωγήνιοι», ή μάλλον Εκατόχειρες, αφού αρκετοί πρεσβεύουν πως οι νεοέλληνες είναι εξωγήνιοι, από τον Σείριο, όπου τάχα μετανάστευσαν οι αρχαίοι μετά τον πόλεμο με τους Ατλαντες... Πιθανότατα ο κ. Σαμαράς

στηρίζει την υπόθεσή του στα γονίδια που επικαλέστηκε τον Μάρτιο, στη Θεσσαλονίκη, μιλώντας στην εκδήλωση μνήμης για την 70ή επέτειο από την έναρξη εκποτισμού των Ελλήνων Εβραίων: «Υπάρχουν πολύ ισχυρά αντισώματα στο DNA μας, στο γονίδιό μας, που πολεμούν τον ιό του ναζισμού». Αλλά τα γονίδια δεν αποτελούν ασφαλές όπλο. Μήπως δεν είναι ναζιστές οι (εθνο)εκκαθαριστές της Χ.Α. που επιφέρονται ότι διαθέτουν τα γνησιότερα ελληνικά γονίδια; Και μάλιστα ότι τα αντλούν από τη δεξαμενή του 5ου αιώνα π.Χ., πριν έρθει ο Αλέξανδρος και τρέξει στις φλέβες μας και περσικό αίμα, εκτός του ιχώρος, με τους χιλιάρους μικτούς γάμους που διάταξε να γίνουν;

Όσο στενάχωρο κι αν είναι να το δεχτούμε, ζουν ανάμεσα μας και νεοφασίστες και νεοναζιστές και παλαιορατσιστές. Ζουν και απειλούν. Και τις απειλές τους τις κάνουν πράξη. Δεν ανήκουν όλοι τους στο κόμμα του κ. Μιχαολιάκου («αστείο φυρερίσκο» τον χαρακτήρισε ο καταδικασθείς «Περλιάνδρος», υπαρχηγός του προ ετών). Μπορεί όταν δέρνονται να αυτονομιοποιούνται χρονοκοπανώντας στον νου τους το χρυσαυγίτικο παράδειγμα, δεν είναι υποχρεωτικό όμως να εί-

ναι στελέχη της Χ.Α. ή οργανωμένα μέλη της. Όπως δεν είναι μέλη της όσοι απαρτίζουν το ποσοστό της στις δημοσκοπήσεις, ή, για να έχουμε ασφαλέστερο κριτήριο, στις δύο περυσινές εκλογικές αναμετρήσεις.

Επειτα από έναν γεμάτο χρόνο δεν μπορούμε να λέμε πως οι ψηφοφόροι της Χ.Α. και οι οπαδοί της είναι απλώς πεπλανημένοι ή παγιδευμένοι από την ανασφάλεια. Όσοι την προκρίνουν, στην κάλπη ή στις δημοσκοπήσεις, γνωρίζουν πλέον το ποιόν της, τις ναζιστικές ιδέες και καιρετούρες της. Ξέρουν την εγκληματική δράση μελών της που βουλιάζουν στην αιματηρή φαντασίωση ότι αναβιώνουν την όχι και τόσο λαμπρή σπαρτιατική κρυπτεία κυνηγώντας μέχρι θανάτου τους νέου τύπου είλωτες, ενώ δεν είναι παρά τάγματα εφόδου χιτλερικής οσμής. Την ψηφίζουν λοιπόν συνειδητά. Αναδέχονται τον φασισμό της και μοιράζονται τον ναζισμό της. Μας τρομάζει αυτό, μας κάνει να ανατριχιάζουμε, σε μια χώρα γεμάτη Καλάβρυτα, Δίστομα και Καισαριανές. Αλλά ο στρουθοκαμηλισμός δεν σώζει. Ιδίως αν χώνουμε το κεφαλάκι μας στην άμμο για να την ανασκαλέψουμε και να αναζητήσουμε εκεί ψηφαλάκια.

Γάμος Ν.Δ. - Χ.Α., με προξενική τον Τράγκα

Ανανδρανιστάκης Γ.

Είναι σίγουρα επώδυνο, υπό ορισμένες συνθήκες μπορεί να αποβεί και μοιραίο. Πλήττει όλα τα συστήματα του ανθρωπίνου σώματος, κυρίως δε το νευρικό και το πεπτικό, παρ' όλα αυτά, είμαστε υποχρεωμένοι να βλέπουμε και να ακούμε τον Γιώργο Τράγκα, διότι μόνο έτσι σφραγισμένοι εγκαίρως τα μελλούμενα. Παρακολουθήστε την αλληλουχία των γεγονότων.

Πριν από κάνα μήνα, ο Τράγκας έβγαλε στην εκπομπή που του έχει παραχωρήσει το Αλαφουζέικο τέσσερις ναζιστές βουλευτές για να τους κάνει στεγνό καθάρισμα με βούρτσα και ατμό. Τους παρουσίασε σαν τα λαϊκά παιδιά της διπλανής πόρτας, σαν αγνούς πατριώτες κι αν καμιά φορά μαχαίρωναν κανένα Πακιστανό, δεν φταίνε αυτοί, φταίνε οι Πακιστανοί που έχουν το κακό συνήθειο να πέφτουν πάνω στα μαχαίρια. Με την πλάτη.

Όταν εμφανίστηκε το αντιρατσιστικό, ο Τράγκας ζώστηκε τα φουσκάλια και ανέβηκε στο βουνό, μη φανταστείτε ότι πήγε μακριά, μέχρι τα βραχώδη της Φιλοθέης, εκεί όπου κείται ο Εθνάρχης, έφτασε η χάρη του. Ο αένας οχετός των εκπομπών του στράφηκε αρχικώς κατά των προοδευτικών που επιβουλεύονται τον ελληνισμό, για να εκβάλει εντέλει στα γάργαρα νερά του αγνού χρυσαιτισμού: Ο ρατσισμός δεν στρέφεται κατά των ξένων, στρέφεται κατά των Ελλήνων!

Όταν ήρθε το λουκέτο της ΕΡΤ, το οποίο, σημειωτέον, το επιδοκίμασαν μόνο η Ν.Δ. και η Χ.Α., ο Τράγκας βρήκε την ευκαιρία να επιτεθεί μανιασμένα στους εργαζόμενους της δημόσιας ραδιοτηλεόρασης. Ο μεγαλοκαταθέτης της λίστας Λαγκάρντ, ο αντιμνημονιακός της

Η ΑΥΓΗ

Ελβετίας, έβριζε ανθρώπους που σε λίγο δεν θα έχουν να θρέψουν τα παιδιά τους, αποκαλώντας τους κομματόσκυλα και γλίτσες. Με το ένα χέρι έδειχνε τους απολυμένους και με το άλλο έγραφε άρθρα, για να μας πει ότι οι ΗΠΑ και η Γερμανία θέλουν να ρίξουν τον φιλορώσο Σαμαρά και να φέρουν στη θέση του τον Αβραμόπουλο και τον Τσίπρα. Τύφλη να έχει η Γεωργία Βασιλειάδου. Μόνο κανάτι δεν πέταξε ο Τράγκας για να παντρέψει τη Ν.Δ. με τη Χρυσή Αυγή. Κι αν ήταν μόνο ο Τράγκας, το πράγμα θα περιοριζόταν στον χώρο της φαιάς γελιοδότητας. Είναι και ο Μπαλτάκος, ο εξ απορρήτων του Σαμαρά, ο οποίος χαρακτήρισε «απευκταίο, αλλά όχι απίθανο ενδεχόμενο η Ν.Δ. να υποχρεωθεί να κυβερνήσει μετά τις επόμενες εκλογές με τη συνεργασία της Χρυσής Αυγής». Πολύ απευκταίο το ενδεχόμενο, κ. Μπαλτάκο μου, άλλωστε με τη Χ.Α. σάς χωρίζει ιδεολογικό χάσμα, στα 12 εκατοστά το υπολογίζουν οι ειδικοί.

ΥΓ.: Μια που είπαμε για κομματοσκυλίαση, θυμάμαι τον Τράγκα να παρουσιάζει στην ΕΡΤ εκπομπή ποικιλής ύλης, με φράντζα και ελαφρά αλογοουρά, σαν τον Σταμάτη Γαρδέλη, μετά από μαζική επίθεση μελισσών. Συμπαρουσιάστρια της εκπομπής ήταν η Ρούλα Κορομηλά, η μετέπειτα προϊσταμένη του Κεδίκογλου στο «Μηράβο Ρούλα!». Τι στο διάολο, όλοι οι δεξιοί από τη Ρούλα τη μάθανε τη δημοσιογραφία;

Διέξοδος Ο φιλελεύθερος για τη φτώχεια

ΟΣΟ περνά ο καιρός, τόσο ο κόσμος εμπεδώνει και συνειδητοποιεί την άθλια οικονομική κατάσταση στην οποία οδήγησαν τα κουρέματα, οι αποκοπές από μισθούς και μεροκάματα, και βέβαια (ακόμα χειρότερα) το πέρας στην ανεργία. Κι όλα αυτά τα αρνητικά που μας προέκυψαν ξαφνικά, και είναι σίγουρο ότι στην πορεία θα γίνουν ακόμα χειρότερα, δεν έχουν το αντίβαρό τους. Και λέγοντας αντίβαρο, δεν εννοούμε τίποτε λιγότερο και τίποτε περισσότερο από το γεγονός ότι ενώ μισθοί και μεροκάματα κάνουν βουτιά με κατεύθυνση τον πάτο, οι τιμές των προϊόντων, τα νοίκια, τα τέλη σε οργανισμούς κοινής ωφελείας κ.λπ. όχι μόνο παραμένουν στα ψηλά επίπεδά τους, αλλά σε κάποιες περιπτώσεις παρουσιάζονται με αυξήσεις.

Με αυτά, λοιπόν, τα ανισομερή δεδομένα, είναι επόμενο ότι οι άνθρωποι του χαμηλού μεροκάματος, οι χαμηλόμισθοι και οι χωρίς εργασιακού πόρους θα αναζητήσουν λύσεις φθηνότερες από το φθηνό, αφού είναι πλέον θέμα επιβίωσης. Ό,τι πιο φθηνό για το φαί μας, ό,τι φθηνότερο για να ντύσουμε τα παιδιά μας (κι αλίμονο πλέον σε αυτούς που έχουν να συντηρήσουν πολύτεκνες οικογένειες). Τον τελευταίο καιρό, είδαμε να ξεφυτρώνουν το ένα μετά το άλλο τα παζαράκια. Υπαίθριοι χώροι όπου ο καθένας μπορεί να στήσει το «μαγαζί» του (από είδη διατροφής μέχρι... ό,τι ζητήσεις) και με βασικό ατού τις χαμηλές τιμές. Αυτό δηλαδή που αναζητεί σήμερα η μεγάλη πλειοψηφία του κόσμου. Ακόμα και κάποιοι που μέχρι τώρα δεν μπορούσαν χωρίς μάρκες στα ρούχα και στα παπούτσια τους, αναζητούν πλέον λύση στα παζαράκια. Και είναι ενδεικτικό ότι μόνο στη Λεμεσό, εκεί που λειτουργούσαν 1-2 παζαράκια, σήμερα πραγματοποιούνται 6.

Διαμαρτύρονται βέβαια οι οργανωμένοι καταστηματαρχές γι' αυτή την εξέλιξη στο λιανικό εμπόριο, υποστηρίζοντας ότι τα παζαράκια τούς τρώνε τη δουλειά. Όμως, τι να κάνει ο φτωχόκοσμος όταν δεν μπορεί να ανταποκριθεί στις οικονομικές απαιτήσεις που εξακολουθούν να έχουν ακόμα οι κλασικοί καταστηματαρχές, που και αυτοί με τη σειρά τους έχουν το δικό τους, αφού η λειτουργία ενός καταστήματος έχει ψηλό κόστος.

Μήπως είναι καιρός η κυβέρνηση να αγγίξει αυτό το πρόβλημα με στόχο το όφελος και των μικρομεσαίων καταστηματαρχών, αλλά και των καταναλωτών πρωτίστως;

Χρήστος Χαλαλάρης